

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 324/2023
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Биљане Бранковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 5К.898/2022 од 26.12.2022. године и Вишег суда у Нишу 10Кж1.бр.47/23 од 23.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Биљане Бранковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 5К.898/2022 од 26.12.2022. године и Вишег суда у Нишу 10Кж1.бр.47/23 од 23.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 5К.898/2022 од 26.12.2022. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.10.2022. године па надаље и на новчану казну у одређеном износу од 90.000,00 (деведесетхиљада) динара као споредну казну, а коју је дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном и то тако што је забрањено окривљеном да се приближава оштећеној ББ на удаљености која је мања од 50 метара, као и да са оштећеном комуницира лично, преко трећих лица, преко поште, телефона, мобилног телефона, електронске поште, СМС порука, друштвених мрежа и на било који други начин и то у трајању од 1 године и 6 месеци по правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Нишу 10Кж1.бр.47/23 од 23.02.2023. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Нишу 5К.898/2022 од 26.12.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Биљана Бранковић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, али другом судији појединцу.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац даље у образложењу захтева не указује у чему се конкретно састоји незаконитост извештаја Центра за социјални рад „Свети Сава“ у Нишу од 04.11.2022. године на коме је суд засновао побијану пресуду, односно супротно којој законској одредби је овај доказ прибављен и изведен, већ бранилац својим наводима у поднетом захтеву заправо само оспорава оцену овог доказа дату од стране нижестепених судова, дајући сопствену оцену да наведени извештај није требало прихватити из разлога јер је исти сачињен на бази једностране опсервације оштећене ББ, као и на основу неистинитих навода оштећене.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног, иако формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), суштински својим наводима у образложењу захтева оспорава оцену наведеног доказа од стране суда, а што не

представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у захтеву уопште не образлаже у чему се конкретно састоје повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић